

Delo, 25. februarja

Začarani krog drsenja navzdol

G. Valentin Skubic, v pismih bralcev se predvsem zatekate k zaničevanju avtorja, resnica, dejstva Vam niso mar.

Na kratko glede moje vloge v banki SIB. Predkazenski postopek (začet za časa tožilke Z. Cerar in končan za časa B. Brezigar) ter postopek pred okrožnim sodiščem in nato na višjem sodišču v Ljubljani, proti meni in še drugim, se je po nekaj

letih končal s pravnomočno sodbo (januar 2008). Zavrnen je bil obtožni predlog tožilstva, da smo Energetiki posredovali poslovne listine z lažno vsebino (ponaređitev bilanc) in prav tako odškodninski zahtevek Energetike, da je zaradi našega dela utrpela izgubo pri kasnejši prodaji banke NLB. SIB je bila velikokrat kontrolirana s strani Banke Slovenije, zadnjič tik pred prodajo. Njeno poslovanje je bilo prav tako revidirano s strani drugih pooblaščenih institucij. Njihove zahteve smo izvedli. Ne spregledati, da so bila mnenja teh institucij dana brez pridržka (pozitivna). Skratka, ne gre za prodajo zavožene banke, kot mi želite naprtiti (lahko bi vsaj naslov zapisali pravilno: gre za SIB in ne Slovensko kreditno banko). Ne skušajte spreminjati sodbe sodišča ter rezultatov kontrolnih pregledov. Prav bi bilo, da se opravičite.

Da se je afera SIB razmahnila, dobila ime mati vseh afer, sta predvsem prispevali dve izredni seji Državnega zbora; sopredlagatelj obeh je bil J. Janša. To je bil populistični nastop, odmevna je bila njegova neresnična trditev, da je V. K. «na račun malih delničarjev zaslužil silne milijone ...». V nobenem postopku to ni bilo potrjeno (prijatelji vedo, da živim skromno). Ta destruktivna politika, ki se je vmešala v gospodarsko odločanje, je v mnogo čem onemogočila ohranitev banke.

Drugo, izvlečete dve besedi in spreminjate smisel: nisem zapisal, da so Slovenci nedelavni. Zapisal sem, da so se v predkriznih časih razširile razvade, pretirano potrošništvo, tudi kultura nedela. Toda, predvsem sem izpostavil sedanje stiske množice ljudi, zlasti ne-možnost zaposlitve. Te stiske so povezane z slabim delovanjem državnih institucij in posledica grobega kapitalizma. Da razmere niso še slabše so zaslužni mnogi navadni državljani, ki so zelo delavni, skromni in si medsebojno pomagajo. Vsekakor pa se ne strinjam z vašim podcenjevanjem socialističnega gospodarskega sistema, ki naj bi bil kriv za kulturo nedela. Z delavnostjo ljudi, požrtvovalnimi voditelji, odgovornostjo direktorjev do delavcev in slednjih do vodstva, so bila v socializmu zgrajena velika in tehnološko sodobna podjetja. V 80. letih je Slovenija prodajala dobre tri četrtine svojih izdelkov na zahtevna zahodna tržišča. Zapolnilo, šele v socializmu, so Slovenci – v šolstvu, zdravstvu, starostnem zavarovanju – zgradili sisteme socialne vzajemnosti in solidarnosti dostopne večini ljudi. Ne zanemariti velike prizadevnosti ljudi, da si zgradijo hiše in stanovanja, kar jim je sistem omogočil (od 650.000 stanovanj, jih je bilo po letu 1946 zgrajenih 480.000, popis 1991). Na sploh je tudi precej pretiravanja glede prezadolženosti Jugoslavije. Po merilih Svetovne banke Jugoslavija ni bila prezadolžena (dolg 19,6 milijard dolarjev); posamezna leta je bila srednje zadolžena, nikoli pa visoko ali kritično zadolžena. Toda velik problem je bila v 80. letih neobvladana inflacija. Vzroke razpada države kaže iskati v naraslih nacionalnih nasprotjih, tudi agresivnemu nacionalizmu. V Vašem pismu je še nekaj neresničnih osebnih očitkov, kot »certifikate, ki ste nam jih vrgli v obraz ...«, pri katerih nisem imel nobene vloge ter nanje ne odgovorjam. ■

VLADO KLEMENČIČ, Ljubljana